

ВИМОГИ ДО ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

Тези доповідей публікуються українською мовою. Публікації тез доповідей зарубіжних авторів можливі українською або англійською мовами.

До друку приймаються лише неопубліковані матеріали.

Текст подавати в електронній формі. Файл має бути створений у редакторі Word і збережений у форматах *doc*, *docx*, або *rtf*.

СТРУКТУРА ПУБЛІКАЦІЇ

ПРИЗВИЩЕ Й ІНІЦІАЛИ АВТОРА (АВТОРІВ) ТЕЗ ДОПОВІДІ українською мовою (для іноземних авторів можлива публікація українською або англійською мовами).

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ: прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, учене і почесне звання, місце роботи, посада — українською і англійською мовами.

Міжнародний індивідуальний номер науковця — **ORCID iD** (зареєструватися на сайті <https://orcid.org/signin>).

НАЗВА ТЕЗ ДОПОВІДІ (українською і англійською мовами) має бути короткою (до 10 слів) і відповідати змісту доповіді. У назві слід уникати словосполучень «Дослідження питання...», «Деякі питання...», «До проблеми...», «До питання...». **Скорочення у назві не допускаються.**

ТЕКСТ ТЕЗ ДОПОВІДІ. Обсяг (без списку використаної літератури і джерел) — 0,1–0,3 обл.-вид. арк. (4000–12000 знаків із проміжками), 2–6 сторінок формату А4.

Прізвища у тексті слід писати з ініціалами (з іменем чи іменем і по батькові) перед прізвищем (наприклад: *М. В. Лисенко, Микола Леонтович*). Імена і прізвища маловідомих зарубіжних митців, назви програмних творів, навчальних закладів, установ, творчих колективів тощо писати українською та (в дужках) мовою оригіналу (після першого згадування в тексті), дотримуючись чинного [українського правопису](https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/zagalna%20serednya/Pravopys.2019/ukr.ppravopys-2019.pdf) (<https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/zagalna%20serednya/Pravopys.2019/ukr.ppravopys-2019.pdf>) (Правопис слів іншомовного походження. §§ 121–139, с. 155–164) і [Постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 р. N 55 «Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею»](https://ips.ligazakon.net/document/KP100055?an=7) (<https://ips.ligazakon.net/document/KP100055?an=7>).

Порядкові числівники та цифри (до десяти) в тексті писати словами.

Дефіс (–), **коротке** (—) і **довге** (—) **тире** вживати правильно. Дефіс уживається у складному слові, а тому без проміжків (наприклад, *соціально-культурний*). Коротке тире (–) використовується для позначення діапазону (тільки між цифрами / числами, без проміжків): *1920–1980, С. 10–25*. Довге тире — між словами, а тому з проміжками.

Абревіатури обов'язково розшифровувати після першого згадування в тексті.

Лапки — так звані типографські: «», усередині цитат: “”.

Нерозривний проміжок (комбінація на клавіатурі — Ctrl+Shift+проміжок) ставити між ініціалами, ініціалами і прізвищем (*І.°В.°Петренко*), числом і словом, якого воно стосується (*2016°рік, ХХ°століття, 235°с., С.°12–25*), у загальноприйнятих скороченнях (*і°т.°д., і°т.°п., до°н.°е., та°ін.*).

Спеціальні музичні терміни писати мовою оригіналу (*staccato, rubato, diminuendo*) і виділяти курсивом. Тональності (*до мажор, сі мінор, фа-дієз мажор*) і звуки (*ре, мі-бемоль*) писати кирилицею і виділяти курсивом. Порядкові номери симфоній, концертів, сонат писати словами.

ВИНОСКИ — унизу сторінки. Нумерація виносок — посторінкова. Застосовувати функцію «Виноска» у програмі «Word». Знак виноски (арабську цифру з верхнім індексом) ставити перед комою чи крапкою, але після знаків питання, оклику, трьох крапок, якщо вони стосуються цитати.

ПОСИЛАННЯ на літературу оформити згідно з — у квадратних дужках із зазначенням прізвища автора цитованої праці, року її видання і сторінки цитати, наприклад: [Корольова, 2021, с. 17], [Рябов, 2018]. Якщо текст цитовано не за першоджерелом, то наводять пояснювальні слова: «наведено за:», «цит. за:» («цитовано за») і зазначають прізвище автора, рік видання праці, з якої запозичено текст, і сторінку цитати. **Якщо у тексті зазначено прізвище вченого — його праця має бути у списку літератури.** Авторам слід уникати самоцитувань, мінімізувати посилання на свої публікації (не більше 20% у списку літератури).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ І ДЖЕРЕЛ (ДО ШЕСТИ ВКЛЮЧНО). Мовою оригіналу, за алфавітом. Вносити лише цитовані і згадувані праці. Список оформити згідно з [ДСТУ 8302:2015](https://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/2018/%D0%94%D0%A1%D0%A2%D0%A3%208302%20%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B8%D0%B9.pdf) «Національний стандарт України. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» (<https://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/2018/%D0%94%D0%A1%D0%A2%D0%A3%208302%20%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B8%D0%B9.pdf>).

У **бібліографічному описі** статті зі збірника наукових праць, словника чи енциклопедії вказати прізвище й ініціали автора і назву тільки використаної статті, надавши опис збірника (довідника, енциклопедії), у якому її опубліковано, з усіма вихідними даними. В описі листування вказувати лише цитований (згадуваний) лист із зазначенням адресанта й адресата і часу написання, а також зібрання (у якому опубліковано лист) з усіма вихідними даними. В описі монографії (дисертації, автореферату) вказати загальну кількість сторінок, а в описі статті або листа — сторінки (від першої до останньої) тільки використаної статті або листа. В описі багатотомного видання вказувати не лише номер використаного тому, а й загальну кількість томів. В описі дисертації чи автореферату дисертаційної праці зазначити шифр і назву спеціальності та установу, у якій відбувся захист. **Не скорочувати назв** книг, збірників статей, періодичних видань. **Матеріали з мережі Інтернет (використовувати лише ті, що опубліковані тільки в електронному вигляді і не мають друкованої версії)** супроводжувати назвою публікації із зазначенням її автора. Не рекомендується посилатися на електронні ресурси неофіційного та ненаукового характеру, а також на підручники і науково-популярну літературу (вікіпедію).

За достовірність фактів, цитат, власних імен і посилань відповідають автори публікацій.

Матеріали, що не відповідають зазначеним вимогам, розглядатися не будуть. У разі виявлення плагіату повторній подачі тези доповіді не підлягають.

ПРИКЛАДИ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ

Монографія:

Лукашенко Н. О. Всеволод Петрович Задерацький в контексті «тіньової» історії музики ХХ століття. Київ : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2024. 308 с.

Стаття зі збірника наукових праць (неперіодичного видання):

Волосатих О. Ю. Матвій Гозенпуд. Становлення митця // Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Вип. 113 : Композитори і музикознавці Київської консерваторії (1923–1941 роки) : зб. ст. і мат-в. Київ, 2015. С. 154–175.

Шестеренко І. В. Вивчення творів малої форми у класі загального та спеціалізованого фортепіано // Загальне та спеціалізоване фортепіано: досягнення та перспективи. Вип. 1 : Збірник науково-методичних праць викладачів / Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. Київ, 2018. С. 93–100.

Стаття з періодичного видання:

Грінченко А. М. Спогади про батька // Музика. Київ, 1988. № 5. С. 28.

Кияновська Л. О. Опери Вагнера на львівській сцені // Українська музика : наук. часопис. Львів, 2013. Число 2 (8). С. 66–74.

Стаття з багатотомного видання:

Семененко Н. Ф., Шевчук О. В. Музична освіта // Історія української музики : у 6 т. Т. 4 : 1917–1941 / Ін-т мистецтвознавства, фольклору та етнології ім. М. Т. Рильського Акад. наук України. Київ : Наук. думка, 1992. С. 484–502.

Епістолярні матеріали:

Лисенко М. В. Лист до Ф. М. Колесси № 242 від 22 квітня 1896 року. Лисенко М. В. // Листи / упоряд, передм., комент., анотов. імен. покажчик Р. М. Скорульської. Київ : Муз. Україна, 2004. С. 254–259.

Дисертація:

Лукашенко Н. О. Сильові основи фортепіанної поезики В. П. Задерацького : дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 Муз. мистецтво / Одеська нац. муз. акад. ім. А. В. Нежданової. Одеса, 2011. 243 с.

Автореферат дисертації:

Кутасевич А. В. Сильова диференціація духовно-музичних спадщин Степана Дегтярьова та Артема Веделя: питання авторства творів суперечливої атрибуції : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : спец. 17.00.03 Муз. мистецтво / Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. Київ, 2015. 18 с.

Архівні матеріали:

Грінченко М. О. Історія української музики [Рукопис] // Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського. Фонд М. О. Грінченка. Ф. 36–3. Од. зб. 139. I–IX. 1064 арк.

Стаття з мережі Інтернет:

Сокол О. В., Сергієва О. В. Історія ОНМА / ред. Л. І. Дузь // Одеська національна музична академія імені А. В. Нежданової. Офіційний сайт. URL: <http://odma.edu.ua/rus/about> (дата звернення: 10.09.2019).